

צירוף חילוני למנין

י"ב (מגילה כ"ג ע"ב)

מנא הני מילי? אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: דאמר קרא ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מאי משמע? - דתני רבי חייא: אתיא תוך תוך, כתיב הכא ונקדשתי בתוך בני ישראל, וכתיב התם הבדלו מתוך העדה, ואתיא עדה עדה, דכתיב התם עד מתי לעדה הרעה הזאת, מה להלן עשרה - אף כאן עשרה.

אגרות משנה (א"א א"א א"א א"א א"א)

בדבר מה שכתבתי בסימן כ"ג שלומר דבר שבקדושה יש לצרף אם יש בהעשרה גם מחללי שבתות בפרהסיא ומומרים, מהא דסנהדרין דף ע"ד הוא ראייה גדולה דהא אם הילפותא ממרגלים הוא רק לענין המספר עשרה ולא לענין האיכות איך פשיט התם בעית ר' ירמיה לענין קדוש השם שדוקא כולחו ישראל ולא בטי ישראל ואחד נכרי דמה התם כולחו ישראל הא לא ילפינן משם אלא המספר ומצד הסברא היה רוצה ר' ירמיה לומר דנכרי אחד יצטרף להחשב מספר עשרה. אלא חזינן דהילפותא לענין קדוש השם הוא שיהיו גם לענין האיכות כמו התם שהיו כולם ישראלים. וא"כ יש למילף ממילא שסגי באיכות כזה כהמרגלים שאף שהיו כופרים וגריעי ממחללי שבתות אם הם עשרה מחוייב לקדש השם וליהרג אף על מצוה קלה. א"כ גם על הדין דצריך עשרה לומר דבר דבקדושה שג"כ ילפינן מאותו הקרא עצמו נמי הוא אף כאיכות דהמרגלים ויכולים לומר קדיש וקדושה ורק מעלת תפלה בצבור ליכא. והוא רק למנהגנו שאף בשביל יחיד אומרינן קדושה דלהמצריכין רוב מנין נסתפקתי שם בטוב טעם. והוא ברור לע"ד בין לקולא דלומר דבר שבקדושה בין לחומרא שמחוייבין ליהרג ולא לעבור אף בשאר עבירות בפני עשרה אף שהם מחללי שבתות בפרהסיא.

ומה שהביא בתר"ה מס' זכר יצחק שאין ספק בדבר שאין לצרף מחללי שבת בפרהסיא לכל דבר דבעי עשרה ודאי תמוה איך פשוט לו כל כך...

אורח חיים (א"א א"א א"א א"א א"א)

מחלל שבת בפרהסיא דינו כעכו"ם לכל דבר, ואינו מצטרף לכל דבר שבקדושה, וכמו שכתב בפרמ"ג בסימן נ"ה א"א ס"ק ד', וכן הביא במ"ב שם ס"ק מ"ו, וה"ה גם שאינו יכול להוציא אחרים ידי חובתם. ואף שבשול"ת אגרות משה ח"א סימן כ"ג כתב דמחלל שבת מצטרף למנין לענין קדיש וקדושה, והוכיח מהמרגלים שהיו גרועים ממחללי שבת, שהיו כופרים, עפ"ד הגמ' בערכין ט"ו ע"א ע"ש. לענ"ד אין ראיתו ראייה, דלא הוזכר שם להדיא דהוה ככופרים, ויש ראייה לאסור מלשון הרמב"ם בהלכות עירובין פרק ב' הלכה ט"ז, שכתב וז"ל, ישראל שהוא מחלל שבת בפרהסיא או שהוא עובד עכו"ם, הרי הוא כעכו"ם לכל דבריו. משמע לכל דבריו ממש.

רבינו אב"י (ויקרא כ"ב א')

ועוד הוכיחו רז"ל מן הכתוב הזה שכל דבר שבקדושה צריך עשרה, והוא שאמרו בברכות אין דבר שבקדושה בפחות מעשרה שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל, וכתיב התם (במדבר טז) הבדלו מתוך העדה, מה להלן עשרה אף כאן עשרה. ופירש ר' יעקב שאין נוסחא זו מדוקדקת שאין להביא ראייה מעשרה מרגלים לדבר שבקדושה, אבל עיקר הנוסחא היא כן, אתיא תוך תוך כתיב הכא ונקדשתי בתוך וכתיב התם (בראשית מב) לשבור בתוך הבאים, מה להלן עשרה אף כאן עשרה, ועכשיו יביא ראייה מעשרה אחי יוסף שהיו צדיקים לדבר שבקדושה:

י"ב (א"א א"א א"א א"א א"א)

עבריינן שעבר על גזירת הצבור או שעבר עבירה, אם לא נידוהו נמנה למנין עשרה.

ירושלמי (מגילה פ"ג ה"ג)

תני שמואל אין קידוש החדש אלא בעשרה. רבי בא רבי יסא בשם רבי יוחנן נאמר: כאן עדה ונאמר להלן עד מתי לעדה הרעה הזאת מה עדה האמורה להלן עשרה אף כאן עשרה. אמר ר' סימון נאמר כאן תוך ונאמר להלן ויבאו בני ישראל לשבור בתוך הבאים מה תוך שנאמר להלן עשרה אף כאן עשרה.

משנ"ב (ס"ק מו): או שעבר עבירה - כתב הפמ"ג דוקא עבירה שעבר לתיאבון אבל להכעיס אפילו בדבר אחד או שהוא מומר לע"ג או לחלל שבת בפרהסיא דינו כעכו"ם ואינו מצטרף: